קיצור שלחן ערוך — לעשות זכר לחרבן

מִשֶּׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ תִּקְּנוּ חֲכָמֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה שֶׁבְּכָל שִׂמְחָה יְהֵא בָּהּ זֵכֶר לַחֻרְבָּן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלַיִם וְגוֹ' אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי. וְנָזְרוּ שֶׁלֹּא יִבְנֶה לוֹ יִשְׂרָאֵל בִּנְיָן מְסֻיָּד וּמְצֻיָּר כְּבִנְיָן הַמְּלָכִים. וְלֹא יְסַיֵּד אֶת כָּל בֵּיתוֹ בְּסִיד, אֶלָּא טָח בֵּיתוֹ בְּטִיט וְסָד בְּסִיד, וּמַנִּיחַ בּוֹ אַמָּה עַל אַמָּה כְּנֶגֶד הַפֶּתַח בְּלֹא סִיד, כְּדֵי לְזָכֹר הַחֻרְבָּן. וּמַה שֶּׁלֹּא נָהֲגוּ כֵּן עַתָּה, לֹא יָדַעְנוּ טַעַם בָּרוּר.

וְכֵן תִּקְּנוּ שֶׁהָעוֹרֵךְ שֻׁלְחָן לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְאוֹרְחִים, אֲפִלּוּ סְעוּדַת מִצְוָה, לֹא יִתֵּן כָּל הַתַּבְשִׁילִין הָרְאוּיִין לַסְּעוּדָה, וְכֵן הָאִשָּׁה לֹא תִתְקַשֵּׁט בְּכָל תַּכְשִׁיטֶיהָ בְּפַעַם אֶחָת. וְהֶחָתָן קֹדֶם חֻפָּתוֹ, נוֹתְנִים אֵפֶר עַל רֹאשׁוֹ בְּמָקוֹם הַנָּחַת תְּפִלִּין. וְהַמְּכֻסֶּה שֶׁמְּכַסִּים בָּהּ אֶת הַכַּלָּה, לֹא יִהְיוּ בּוֹ חוּטֵי כֶּסֶף אוֹ זָהָב. גַּם נוֹהֲגִין שֶׁבְּשָׁעַת כְּתִיבַת הַתְּנָאִין, אַחַר קְרִיאָתָן, שׁוֹבְרִין קְדֵרָה לַעֲשׂוֹת זֵכֶר לַחֻרְבָּן, אֲבָל יֵשׁ לִקַּח קְדֵרָה שְׁבוּרָה. וְתַחַת הַחֻפָּה שׁוֹבֵר הֶחָתָן כְּלִי זְכוּכִית, וְזֶה יָכוֹל לִהְיוֹת כּוֹס שָׁלֵם.

וְכֵן נָזְרוּ שֶׁלֹּא לִשְׁמוֹעַ שׁוּם כְּלֵי שִׁיר, וַאֲפִלּוּ שִׁיר בַּפֶּה. וְאֵין לְשׁוֹרֵר בַּסְּעוּדָה אֶלָּא הַזְּמִירוֹת שֶׁנִּתְקְנוּ, כְּמוֹ בַּשַּׁבָּת. אֲבָל פִּיּוּטִים אֲחֵרִים, אָסוּר לְשׁוֹרֵר.

הִשָּׁמֵר לְךָ מִלִּרְאוֹת קְנִיגְנָאוֹת (*תרגום: צֵיד חַיּוֹת) שֶׁל עוֹבְדֵי כוֹכָבִים, וְכֵן מְחוֹלָתָם אוֹ שׁוּם דָּבָר עַל שִׂמְחָתָם. וְאִם תִּשְׁמַע קוֹלָם שְׂמֵחִים, תֵּאָנַח וְתִצְטַעֵר עַל חֻרְבַּן יְרוּשָׁלַיִם, וְתִתְפַּלֵּל לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָלֶיהָ, וַאֲפִלּוּ לַקְּנִיגְנָאוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, אָסוּר לָלֶכֶת, מִשּׁוּם דַּהֲוֵי מוֹשַׁב לֵצִים (ב"ח חיי"א כלל סג). וְכָל מִינֵי שִׂמְחָה, אָסוּר. אֶלָּא לְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה, מֻתָּר. בֵּין בְּשִׁיר בַּפֶּה, בֵּין בִּכְלֵים, וְגַם אֵין לִשְׂמֹחַ בְּיוֹתֵר. וְאָסוּר לְאָדָם שֶׁיְּמַלֵּא שְׂחוֹק פִּיו בָּעוֹלָם הַזֶּה, אֲפִלּוּ בְּשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה, שֶׁנֶּאֱמַר, אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ (סִימָן תקס ובחיי"א).